

Tien varrelta.

Kiitos. Kaikkia ystäviä, jotka ovat minua hyvydessään muistaneet onniteluilla syntymäpäiväni johdosta, joului- ja uuden vuoden tervehdyksillä kiitän sydämestäni ainoastaan tällä tavalla, sillä aikani ei ole myöntänyt jokaiselle erikoisesti kirjoittaa. Kiitos. P. E.

Helsingin Ruusu-Risti-luennot. Joulukuun 19 p:nä oli aiheena **Vihkimyksen tie**, 26 p:nä **Mystillinen Kristus**; tammikuun 2 p:nä **Menneisyys ja tulevaisuus** ja 9 p:nä niinkään (jatkona) **Menneisyys ja tulevaisuus**.

Helsingin Ruusu-Ristillä oli tavanomainen juhlakokouksensa joulukuun 26 p:nä, Ruusu-Ristin johtajan syntymäpäivänä. Kokous alkoi klo ½ 8 ja kesti puheineen, lauluineen, soittoineen ja kahvijuontineen klo 1/2 12:een tunnelman kohotessa yhä henkevämmäksi. Lopuksi koottiin ekstra kolehti ”Tempelirahastoa” varten.

Mestarit ja Polku. Tällä nimellä on Suomen Teosofisen Seuran kustannuksella ilmestynyt C. V. Leadbeaterin uuden kirjan suomennos. Kirja on kirjoitettu tekijänsä sujuvaan tyyliin ja sen lukevat jännityksellä kaikki, jotka ihailevat Mr. Leadbeaterin pelotonta astraalista eksperttiä. Siinä on paljon hyvääja siveellisesti yleviä neuvoja pyrkijöille, vaikka jotakuta lukijaa voi tympäistä silloin tällöin esiintyvä sana ”mainehikas” tai ”kunniakas”, joka ei tunnu vakavalta henkisen elämän yhteydessä; mutta kuvaukset ”suurista vihkimyksistä” muistuttavat liian paljon eräiden veljeskuntien vapaamuurarimonojen tapaisia vihkimysseremonioja herättääkseen asiantuntijoissa uskoa siihen, että nyt on maailmalle kerrottu, mitä Valkoisessa Veljeskunnassa todella tapahtuu.

Om, englantilaisen kirjailijan Talbot Mundryn romaani, joka lienee ilmestynyt ruotsiksikin, on etevästi ja viisaasti kirjoitettu kertomus englantilaisesta etsijästä sekä pitkälle kehittyneestä tiibetiläisestä Laamasta ja hänen merkillisestä tsheelastaan (opetuslapsestaan). Tapahtumapaikka on Pohjois-India ja Tibetti ja salaperäiset seikkailut kiitävät ohi kuin filmidraamassa, osoittaen tekijän perehtyneen itämaiden monivivahteiseen ja mystilliseen elämään. Mutta kirja ei ole ainoastaan kiintoisa, vaan myös läpeensä opettavainen.

Kesäkurssit Terijoelle. Terijoelta saapui toimitukselle kirje, – liian myöhään ehtiäkseen joulukuun numeroon, – jossa kehoitettiin viettämään Ruusu-Ristin johtajan syntymäpäivää siten, että päätettäisiin ja luvattaisiin liittyä ensi kesänä vietettäviin kesäkursseihin Terijoella. Näyttää todella siltä, että nuo ihanat kesäpäivät uudistuvat tänä vuonna Terijoella, ja odotamme, että sieltäpäin vielä kirjoitetaan kirje julkaistavaksi Ruusu-Ristissä.

Astrologiasta pitäisi useammin olla kirjoituksia Ruusu-Ristissä, kirjoitti eräs ystävämme. Siihen yhtyen Ruusu-Risti pyytää, että astrologimme ottaisivat asian suosiolliseen huomionsa.

Ruusu-Risti-vapaamuurarius. Eräs maaseutalainen kirjoittaa toimitukselle. ”Nyt kirjoitan vähän huomioitani Helsingistä, jossa olen ollut kuuntelemassa Ruusu-Risti-esitelmää. Tärkein huomioni on ollut se, että se järjestelmä (vapaamuurarius), joka viime keväänä otettiin käytäntöön Ruusu-Risti-seurassa, on ainut mahdollinen tapa ratkaista nykyisen maailman probleemia, ja uskallanpa sanoa, että sen avulla voidaan luoda sellainen Suomi, jolle itse Amerikka ei vedä vertoja, sillä Amerikka, vaikka se ulospäin esiintyessään onkin mahtava, on sisäisesti heikko. Teollisuuden se on korkealle kehittänyt, vaan ei se ainakaan vielä ole voinut eri kansalaisuuksia yhdistää kokonaisuudeksi muuten kuin ulkonaisesti. V. S.”.

Amielin Päiväkirja on nyt Werner Söderström O. Y:n kustannuksella ilmestynyt suomeksi. H. F. Amiel oli ranskalais-sveitsiläinen filosofi ja runoilija (1821–1881), joka tässä mietekirjassaan kuvaa henkistä kehitystään avomielisenä ja vilpittömänä tavalla. Semmoisia teoksia on yleensä liian vähän maailman kirjallisuudessa, ja meidän täytyy iloita, että on suomeksi julkaistu tämä kirja, joka m. m. oli P. E:n lempikirjoja 90-luvulla.